

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

Derde zondag van de advent

Jesaja 35, 1-6a.10 • Psalm 146 • Brief van Jakobus 5, 7-10 • Matteüs 11, 2-11

Kijk, de steppe bloeit

VOOR de derde keer op rij begint de woorddienst met een visioen uit het Bijbelboek Jesaja. Het is een aankondiging van heil die dateert uit de tijd na de Babylonische ballingschap. God zal zijn volk bevrijden en de profeet beschrijft dat in een uitbundige beeldtaal. De woestijn wordt een waterrijke plek waar riet en papyrus gedijen. Ze gaat bloeien als de Libanon en de Karmel – twee berglandschappen die in de oudheid vermaard waren om hun weelderige bosvegetatie – en wordt vruchtbaar als de Sjaron, de kustvlakte langs de Middellandse Zee. Woestijn en steppe juichen en jubelen: het is alsof de natuur deelneemt aan een grootse liturgie.

Die natuurbeelden zijn echter een illustratie van wat er met de mensen gebeurt, en daar gaat het eigenlijk om. Ontmoedigden vatten weer moed en krijgen vertrouwen. Zij overwinnen hun angst. Slappe handen worden sterk, knikkende knieën krachtig, lichamelijke kwalen worden genezen. Gods redding raakt heel de mens, naar ziel en lichaam. God wil niets dan goeds voor mens en wereld. De bloeiende woestijn is daar het feestelijke teken van.

In het laatste vers wordt beschreven hoe het volk uit de ballingschap terugkeert naar Sion. In de woestijn komt er een gebaande weg, waarover de verlost en naar Jeruzalem terugkeren. Zij kennen alleen nog vreugde en blijdschap. Pijn en gejammer zijn voorbij.

Over de woestijn gaat het ook in de evangeliëlezing. „Waar zijt ge in de woestijn naar gaan zien?“, vraagt Jezus wanneer hij spreekt over Johannes de Doper. Moedig en onverschrokken was Johannes de woestijn ingetrokken. In de woestijn was Israël destijds als volk van God geboren. Daar weerklonken de woorden van Gods Tora, die de weg wijzen naar het leven. In die zelfde woestijn had Johannes opgeroepen tot herbronning en vernieuwing: „Bekeert u, want het Rijk der hemelen is nabij!“ (evangeliëlezing van vorige zondag). En het volk was naar Johannes komen luisteren. Een brede bekeringsbeweging was op gang gekomen. Het was alsof de woestijn in bloei stond: ze werd een bron van nieuw leven, de weg van de Heer werd er bereid.

Nu zit Johannes in de gevangenis, als gevolg van zijn onverschrokken profetisch optreden tegenover machthebber Herodes. Hij hoort er over de werken van de Christus. Jezus is begaan met de armen, geneest zieken, gaat om met zondaars. Dat beantwoordt niet helemaal aan het beeld dat Johannes zich van de Messias had gevormd: een radicale oordeelsfiguur die „het kaf van het koren zou scheiden en vuur op aarde zou brengen“. Er rijst twijfel in zijn hart: „Zijt gij de komende, of hebben wij een ander te verwachten?“ Zal de bloeiende woestijn toch weer een dorre woestijn worden?

Dat zal ze niet, want Jezus blijft in Johannes geloven. Voor Hem was Johannes geen door de wind bewogen rietalm, maar de grootste onder de profeten. Jezus blijft overtuigd van de onstuitbare groeikracht van het Rijk Gods. Die innerlijke overtuiging heeft zichtbare resultaten: „Blinden zien en lammen lopen, melaatsen genezen en doven horen, doden staan op en aan armen wordt de Blijde Boodschap verkondigd.“ Jezus gelooft in wat Hij doet. Het is alsof door zijn handen gebeurt wat de profeet Jesaja had aangekondigd. De steppe bloeit, er is reden tot vreugde. Jezus deelt zijn hoop en vertrouwen mee aan de gevangen genomen Johannes. Zodoende brengt Hij de oproep van Jesaja in praktijk: Hij maakt slappe handen sterk en geeft kracht aan knikkende knieën. Hij spreekt moed in aan wie de moed verloren heeft.

„Gelukkig wie aan mij geen aanstoot neemt.“ Vandaag worden wij door die zaligspreking van Jezus bevraagd én aangemoedigd. Ook vandaag blijft Jezus een ‘andere’ Messias, een Messias die anders is dan wat de meeste mensen dromen. Onze verlangens en verwachtingen worden door Hem onder kritiek gesteld. Maar Hij schrijft ons niet af, net zo min als Hij Johannes afschreef. Er is reden tot vreugde – maar we moeten geduld hebben. Over dat geduld spreekt Jakobus in de tweede lezing: „De boer die uitziet naar de heerlijke vruchten van zijn land, kan alleen maar geduldig wachten, totdat de winter- en voorjaarsregens gevallen zijn. Ook gij moet geduldig zijn en moedig, want de komst van de Heer is nabij.“

PAUL KEVERS

DERDE ZONDAG VAN DE ADVENT
16 december 2007

Eerste lezing *Jesaja 35, 1-6a. 10*

Woestijn en steppe zullen zich verheugen, jubelen en bloeien de dorre vlakte. Pronken zal zij met lelies, van blijdschap jubelen en juichen. De glorie van de Libanon valt haar ten deel, de luister van Karmel en Sjaron. Zij zullen de glorie van de Heer aanschouwen, de luister van onze God.

Maak slappe handen sterk, geef kracht aan knikkende knieën. Spreek tot allen die de moed verloren hebben: „Vat moed en vrees niet. Uw God komt om de wraak te voltrekken, God komt om te vergelden en om u te redden.”

Dan gaan de ogen van de blinden open en zullen de oren van de doven geopend worden. De lamme zal springen als een hert en jubelen zal de tong van de stomme.

Die door de Heer verlost zijn, zullen weer terugkeren. Jubelend komen zij naar Sion, hun hoofden omgeven met eeuwige vreugde. Zij zullen vreugde verkrijgen en blijdschap, en pijn en gejammer nemen de vlucht.

Tweede lezing *Brief van Jakobus 5, 7-10*

Broeders en zusters,

Hebt geduld tot de komst van de Heer. De boer die uitzielt naar de heerlijke vrucht van zijn land, kan alleen maar geduldig wachten, totdat de winter- en voorjaarsregens gevallen zijn. Ook gij moet geduldig zijn en moedig, want de komst van de Heer is nabij.

Klaagt elkaar niet aan; dan valt ge zelf onder het oordeel. Denkt eraan: de rechter staat al voor de deur. Broeders en zusters, neemt een voorbeeld aan de lijdzaamheid en het geduld van de profeten, die gesproken hebben in de naam van de Heer.

Evangelie *Matteüs 11, 2-11*

In die tijd hoorde Johannes in de gevangenis over de werken van de Christus en hij liet Hem door zijn leerlingen de vraag stellen: „Zijt Gij de komende, of hebben wij een ander te verwachten?”

Jezus antwoordde hun: „Gaat aan Johannes zeggen wat gij hoort en ziet: blinden zien en lammen lopen, melaatsen genezen en doven horen, doden staan op en aan armen wordt de Blijde Boodschap verkondigd. Gelukkig is hij die aan Mij geen aanstoot neemt.”

Toen zij vertrokken waren, begon Jezus tot de menigte te spreken over Johannes: „Waar zijt gij in de woestijn naar gaan zien? Naar een riethalm door de wind bewogen? Waar zijt gij dan wél naar gaan zien? Naar iemand in verfijnde kleding? Die verfijnde kleding dragen zijn te vinden in de paleizen der koningen. Waartoe zijt gij dan uitgetrokken? Om een profeet te zien? Inderdaad, zeg Ik u, zelfs meer dan een profeet! Hij is het over wie geschreven staat: ‘Zie, Ik zend mijn bode voor U uit die de weg voor uw komst zal bereiden.’ Voorwaar, Ik zeg u: onder hen die uit vrouwen geboren zijn, is niemand opgestaan die groter is dan Johannes de Doper. Niettemin is de kleinste in het Rijk der hemelen groter dan hij.”